

Velikonoce jsou nabídkou a pozváním, nechat se pohnutím Boží lásky uchvátit a proměnit.

Teprve o velikonocích se neodvolatelně ukazuje, kdo Bůh je.

Proto se máme na Ježíši a jeho vzkříšení učit, že Bůh má v sobě prostor pro všechny.

Tento Bůh nám není vzdálen, nýbrž je překvapivě blízko, také a právě tam, kde ho nejméně očekáváme: v utrpení a kříži.

Velikonoce nás učí, že od Boha, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, *máme očekávat více... ne až ve smrti, ale už v tomto životě.*

Ježíšův Bůh není žádnou iluzí ale realitou.

Postava Ukřižovaného s doširoka rozepjatýma rukama je postava toho, který se k nám sklání, vztahuje z kříže a podává nám ruce, aby nás pozvedl.

On je vztaženou rukou Boží - sám se chápé iniciativy a táhne ty, kteří se nechají, k sobě - do nového života.

Už teď se chce jeho obět' a jeho nový život odrážet v nových změnách v životech jeho přátel tedy těch, kteří se nechají vzkříšeným, přítomným Pánem vést a proměňovat.

